Liste

- In limbajul uzual cuvântul "listă" referă o "înșirare, într-o anumită *ordine*, a unor nume de persoane sau de obiecte, a unor date etc."
- Exemple de liste sunt multiple: listă de cumpărături, listă de preţuri, listă de studenţi, etc.
 - o Ordinea în listă poate fi interpretată
 - ca un fel de "legătură" între elementele listei: după prima cumpărătură urmează a doua cumpărătură, după a doua cumpărătură urmează a treia cumpărătură, etc)
 - poate fi văzută ca fiind dată de numărul de ordine al elementului în listă (1-a cumpărătură, a 2-a cumpărătură, etc).
 - Tipul de date Listă care va fi definit în continuare permite implementarea în aplicații a acestor situații din lumea reală.
- O *listă* o putem vedea ca pe o secvență de elemente $< l_1, l_2, ..., l_n >$ de un același tip (TElement), fiecare element având o *poziție* bine determinată în cadrul listei, existând o ordine între pozițiile elementelor în cadrul listei
 - Lista poate fi văzută ca o colecție dinamică de elemente în care este esențială ordinea elementelor.
 - O Numărul *n* de elemente din listă se numește *lungimea* listei.
 - O listă de lungime 0 se va numi lista *vidă*.
 - O Caracterul de dinamicitate al listei este dat de faptul că lista își poate modifica în timp lungimea prin adăugări și ștergeri de elemente în/din listă.
- *Poziția* elementelor în cadrul listei este esențială, astfel accesul, ștergerea și adăugarea se pot face pe orice *poziție* în listă.

• Lista liniară

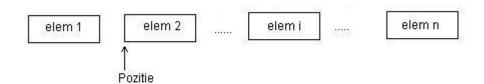
- o o structură care fie este vidă (nu are nici un element), fie
 - are un unic prim element;
 - are un unic ultim element;
 - fiecare element din listă (cu excepția ultimului element) are un singur succesor:
 - fiecare element din listă (cu excepția primului element) are un singur predecesor.
- o Într-o listă liniară se pot insera elemente, șterge elemente, se poate determina succesorul (predecesorul) unui element aflat pe o anumită *poziție*, se poate accesa un element pe baza *poziției* sale în listă.

- Fiecare element al unei listei liniare are o *poziție* bine determinată în cadrul listei.
 - este importantă prima *poziție* în cadrul listei
 - poziția unui element este relativă la listă
 - poziția unui element din listă
 - identifică elementul din listă
 - poziția elementului predecesor și poziția elementului succesor în listă (dacă acestea există)
 - ordine între pozițiile elementelor în cadrul listei.

Poziția unui element în cadrul listei poate fi văzută în diferite moduri:

- 1. ca fiind dată de *rangul* (numărul de ordine al) elementului în cadrul listei.
 - similitudine cu tablourile, *poziția* unui element în listă fiind *indexul* acestuia în cadrul listei.
 - Într-o astfel de abordare, lista este văzută ca un tablou dinamic în care se pot accesa/adăuga/şterge elemente pe orice poziție în listă.
- 2. ca fiind dată de o *referință* la locația unde se stochează elementul listei (ex: pointer spre locația unde se memorează elementul).

Pentru a asigura generalitatea, vom abstractiza noțiunea de *poziție* a unui element în listă și vom presupune că elementele listei sunt accesate prin intermediul unei *poziții* generice.

- O **Poziție** p într-o listă o considerăm validă dacă este poziția unui element al listei.
 - o dacă *p* ar fi un pointer spre locația unde se memorează un element al listei, atunci *p* este *valid* dacă este diferit de pointerul nul sau de orice altă adresă care nu reprezintă adresa de memorare a unui element al listei.
 - o dacă p ar fi rangul (numărul de ordine al) elementului în listă, atunci p este valid dacă e cuprins între 1 și numărul de elemente din listă.

TAD Lista (LIST)

Observații:

- 1. Tipul (abstract) de date *TPozitie* abstractizează noțiunea de poziție a unui element în listă (pentru a se asigura generalitatea).
- 2. O poziție $p \in TPozitie$ din lista l o numim poziție validă dacă este poziția unui element din lista l.
- 3. În domeniului de valori a TPozitie, notată cu \bot o valoare specială p car o vom numi poziție nedefinită. Poziția nedefinită \bot nu este o poziție validă (conform celor menționate anterior).
- 4. Lista vidă o notăm cu Φ .

Tipul Abstract de Date LISTA:

domeniu:

 $\mathcal{L} = \{l \mid l \text{ este o listă cu elemente de tip } TElement, fiecare element având o poziție unică în <math>l$ de tip $TPozitie\}$

operaţii:

```
 \begin{array}{c} \bullet \ \operatorname{creeaza}(l) \\ \left\{\operatorname{creeaz\breve{a}} \ o \ \operatorname{list\breve{a}} \ \operatorname{vid\breve{a}} \right\} \\ pre : \ true \\ post : \ l \in L, l = \Phi \end{array}
```

• prim(l)

$$\begin{array}{ll} pre: & l \in L \\ post: & prim = p \in TPozitie, \\ & p = \left\{ \begin{array}{ll} \text{poziția primului element din lista } l, & \text{dacă } l \neq \Phi \\ \bot, & \text{dacă } l = \Phi \end{array} \right. \end{array}$$

• ultim (I) $pre: \quad l \in L \\ post: \quad ultim = p \in TPozitie, \\ p = \left\{ \begin{array}{ll} \text{poziția ultimului element din lista } l, & \text{dacă } l \neq \Phi \\ \bot, & \text{dacă } l = \Phi \end{array} \right.$

 $\begin{array}{l} \bullet \ \, \text{urm \begin{tabular}{l} \bullet \end{tabular}} \ \, & pre: \end{tabular} \ \, & l \in L, p \in TPozitie, p \end{tabular} \, poziție \end{tabular} \, post: \end{tabular} \, \, & urm ator = q \in TPozitie, \\ q = \left\{ \begin{array}{l} \text{poziția urm \begin{tabular}{l} \bullet \end{tabular}} \, & \text{din lista } l, \\ \text{dacă } p \end{tabular} \, & \text{dacă } p \end{tabular} \, & \text{dacă } p \end{tabular} \, & \text{din lista } l. \end{array} \right.$

@ aruncă excepție dacă p nu e validă

```
• anterior(l, p)
             pre: l \in L, p \in TPozitie, p poziție validă
            post: anterior = q \in TPozitie,
                      q = \left\{ \begin{array}{l} \text{poziția precedentă poziției } p \text{ din lista } l, \\ \text{dacă } p \text{ nu e poziția primului element din lista } l \\ \bot, \text{dacă } p \text{ e poziția primului element din lista } l \end{array} \right.
            @ aruncă excepție dacă p nu e validă
• element(l, p, e)
             pre: l \in L, p \in TPozitie, valid(p)
            post: e \in TElement, e = elementul de pe poziția <math>p din l
            @ aruncă excepție dacă p nu e validă
• pozitie (l, e)
             pre: l \in L, e \in TElement,
            post:\ pozitie=p\in TPozitie,
                      p = \left\{ \begin{array}{ll} \text{prima poziție a elementului } e \text{ din lista } l, & \text{dacă } e \in l \\ \bot, & \text{dacă } e \notin l \end{array} \right.
• modifică(l, p, e)
             pre: l \in L, p \in TPozitie, valid(p), e \in TElement
            post: elementul de pe poziția p din l'=e
            O aruncă excepție dacă p nu e validă
• adaugaInceput (l, e)
             pre: l \in L, e \in TElement
            post: elementul e a fost adăugat la începutul listei l
                      (l'=e\oplus l)
• adaugaSfarsit(l, e)
             pre: l \in L, e \in TElement
            post: elementul e a fost adăugat la sfârșitul listei l
                      (l'=l\oplus e)
• adaugaDupa(l, p, e)
             pre: l \in L, p \in TPozitie, valid(p), e \in TElement
            post: elementul e a fost inserat în lista l după poziția p,
                      pozitie(l', e) = urmator(l', p)
            @ aruncă excepție dacă p nu e validă
• adaugalnainte(l, p, e)
             pre: l \in L, p \in TPozitie, valid(p), e \in TElement
            post: elementul e a fost inserat în lista l înaintea poziției p,
                      pozitie(l', e) = anterior(l', p)
            @ aruncă excepție dacă p nu e validă
• sterge (l, p, e)
             pre: l \in L, p \in TPozitie, valid(p)
            post: e \in TElement, elementul e de pe poziția p a fost șters din l
            O aruncă excepție dacă p nu e validă
• cauta (l, e)
            post: \quad cauta = \left\{ \begin{array}{ll} adevarat, & \text{dacă } e \text{ a fost găsit în lista } l \\ fals, & \text{altfel} \end{array} \right.
```

• vida (*l*)

$$pre: \ l \in L$$

$$post: \ vida = \left\{ \begin{array}{ll} true, & \text{dacă } l = \Phi \\ false, & \text{dacă } l \neq \Phi \end{array} \right.$$

• dim(*l*)

```
pre: \ l \in L post: \ dim = n \in Natural, n = numărul de elemente ale listei l
```

distruge(l)

```
 \begin{array}{c} \{ \text{destructor} \} \\ pre: \ l \in L \\ post: \ l \text{ a fost 'distrusa' (spaţiul de memorie alocat a fost eliberat)} \end{array}
```

• iterator(l, i)

 $pre: l \in L$ $post: i \in \mathcal{I}, i$ este un iterator pe lista l

Observaţii

- Operația cauta poate fi specificată mai general
 - returnează prima *poziție* pe care apare un element în listă, dacă elementul e găsit în listă
 - returnează poziție invalidă dacă elementul nu e găsit în listă
- Din perspectiva unei ierarhii de containere
 - Lista este o Colecție
 - Vector Dinamic este o Listă
 - * Vectorul Dinamic poate fi văzut ca o Listă reprezentată secvențial
- Există anumite dezavantaje induse de folosirea unui parametru de tip *TPozitie* în interfața listei:
 - 1. Tipurile de referințe concrete folosite diferă în funcție de reprezentarea listei.
 - 2. Interfața listei este destul de greoaie și nesigură prin faptul că expune în exterior pozițiile (referințele la locațiile din listă).
 - acesta este motivul pentru care bibliotecile existente particularizează tipul TPozitie expus în interfața containerului Listă (după cum se va vedea în continuare)

Implementări ale containerului Lista în biblioteci existente:

1. STL - list

- poziția este dată de un iterator pe listă $\Rightarrow TPozitie = Iterator$.
- în STL, *list* e văzut ca și un container de tip *secvență*: elementele sunt aranjate într-o ordine (liniară) strictă.
- reprezentarea este dublu *înlănţuită*
 - dacă se dorește reprezentare simplu *înlănţuită*, se va folosi **forward_list**.

• dacă se dorește reprezentare secvențială, se va folosi vector.

2. Java - List

- poziția este văzută ca un indice $\Rightarrow TPozitie = Intreg$.
 - permite accesarea elementelor din listă prin intermediul indicilor (ca la reprezentarea secvențială Vector Dinamic)
- dacă se dorește reprezentare *înlănțuită* a listei, se va folosi **Linked List**.

Modalități de implementare a unei liste

- memorând elementele sale **secvențial** într-un tablou/vector (dinamic)
 - accesul la elementele listei este direct $(\theta(1))$
- memorând elementele sale înlănţuit într-o listă înlănţuită
 - accesul la elementele listei este secvențial (O(n))
 - lista înlănţuită poate fi
 - * simplu înlănţuită (LSI)
 - * dublu înlănţuită (LDI)

Analiza complexității timp a celor mai importante operații ale containerului Lista în funcție de implementarea acesteia

In Tabelul 1 vom considera, comparativ

- reprezentare secvențială folosind un vector dinamic (poziția este indice);
- reprezentare simplu înlănţuită (LSI) cu alocare dinamică (poziţia este adresa de memorare a unui nod);
- reprezentare dublu înlănțuită (LDI) cu alocare dinamică (poziția este adresa de memorare a unui nod);

Notăm cu n numărul de elemente din listă. Observăm faptul că reprezentarea dublu înlănțuită este cea mai eficientă ca și timp, dar ocupă spațiu de memorare suplimentar pentru legături (pentru a reduce spațiul de memorare se pot folosi liste de tip XOR - a se vedea cursul 4).

Vom particulariza, în cele ce urmează, TAD-ul generic **Lista**, atfel încât să regăsim cele două specificații ale containerului **Lista** descrise anterior(STL/Java).

Lista - cu poziție indice (indexată)

- corespunde modului în care este specificată lista în Java.
- pozitia este văzută ca un indice $\Rightarrow TPozitie = Intreq$.
 - permite accesarea elementelor prin intermediul indicilor
- Accesul la elemente se face pe baza rangului, se permit inserări și ștergeri la orice poziție (poziția unui element reprezintă indicele acestuia în cadrul listei).

Operație	Reprezentare	Reprezentare	Reprezentare
	secvenţială	folosind o LSI	folosind o LDI
		alocată dinamic	alocată dinamic
creeaza	$\theta(1)$	$\theta(1)$	$\theta(1)$
prim	$\theta(1)$	$\theta(1)$	$\theta(1)$
ultim	$\theta(1)$	$\theta(1)$ - dacă memorăm ultim	$\theta(1)$
		O(n) - fără a memora ultim	
următor	$\theta(1)$	$\theta(1)$	$\theta(1)$
anterior	$\theta(1)$	O(n)	$\theta(1)$
adaugaInceput	$\theta(n)$	$\theta(1)$	$\theta(1)$
adaugaSfarsit	$\theta(1)$ amortizat	$\theta(1)$ - dacă memorăm ultim	$\theta(1)$
		$\theta(n)$ - fără a memora ultim	
adaugaDupa	O(n)	$\theta(1)$	$\theta(1)$
adaugaInainte	O(n)	O(n)	$\theta(1)$
sterge	O(n)	O(n)	$\theta(1)$

Tabela 1: Complexități timp ale operațiilor.

- O poziție i în cadrul listei l este validă dacă $1 \le i \le lungime(l)$.
- Se simplifică interfața
 - interfața este aceeași cu a unui **Vector Dinamic**

Specificația Listei indexate este dată mai jos

domeniu:

$$L = \{l \mid l = [e_1, e_2, ..., e_n], e_i \in TElement \ \forall i = 1, 2, ..., n\}$$

operaţii:

creeaza (I)

pre: true

 $post: l \in L, l = \Phi$ lista vidă

• adaugaSfarsit(l, e)

 $pre:\ l\in L, e\in TElement$

post : elementul e a fost adăugat la sfârșitul listei l $(l'=l\oplus e)$

• adauga (l, i, e)

 $\begin{array}{ll} pre: & l \in L, e \in TElement, i \in Intreg, \\ & i \text{ poziție validă în } l \ \lor \ i = \text{lungime}(l) + 1 \\ post: & l^{'} = (e_1, \ldots, e_{i-1}, e, e_i, e_{i+1}, \cdots, e_n) \\ & (\text{pozitie}(l^{'}, e) = i) \end{array}$

O aruncă excepție dacă i nu e valid

• sterge (l, i, e)

 $\begin{array}{ll} pre: & l \in L, l = (e_1, \ldots, e_{i-1}, e_i, e_{i+1}, \cdots, e_n), i \in Intreg, i \text{ poziție validă} \\ post: & e \in TElement, e = \text{ elementul de pe poziția } i \text{ din } l \\ & l' = (e_1, \ldots, e_{i-1}, e_{i+1}, \cdots, e_n) \\ & (\text{pozitie}(l', e) = i) \end{array}$

@ aruncă excepție dacă i nu e valid

```
• cauta (l,e)
               pre: l \in L, e \in TElement
              post: \quad cauta = \left\{ \begin{array}{ll} i, & \text{dacă } i \text{ e prima pozitie pe care } e \text{ a fost găsit în lista } l \\ -1, & e \notin L \end{array} \right.
    • element (l, i, e)
               pre: l \in L, i \in Intreg, i poziție validă
              post: e \in TElement, e = elementul de pe poziția <math>idin l
              @ aruncă excepție dacă i nu e valid
    • modifica (l, i, e)
               post: elementul de pe poziția i din l' = e
              O aruncă excepție dacă i nu e valid

    vida (l)

               pre: l \in L
              post: \ vida = \left\{ egin{array}{ll} true, & \mathsf{dac}\ i = \Phi \\ false, & \mathsf{altfel} \end{array} 
ight.
    • dim (l)
               pre: l \in L
              post: dim = n \in Intreg,
                         n =  numărul de elemente din lista l
    • iterator(l, i)
               pre: l \in L
              post: i \in \mathcal{I}, i este un iterator pe lista l
    • distruge(l)
               pre: l \in L
              post: l a fost 'distrusa' (spațiul de memorie alocat a fost eliberat)
Exemplu
Considerăm reprezentarea Listei indexate folosind o LSI alocată dinamic. Descriem mai jos, în
Pseudocod, operația element.
Reprezentarea listei este
    Nod
        e: TElement //infomația utilă nodului
        urm: ↑ Nod //adresa la care e memorat următorul nod
    Lista
        prim: \tau Nod//adresa primului nod din listă
  Subalgoritm element(l, i, e)
     {pre: l: Lista, i:Intreg, 1 \le i \le lungime(l), e:TElement }
     {post: e \text{ este al } i\text{-lea element al listei} }
     {se parcurge până la al i-lea element }
     p \leftarrow l.prim
```

{se parcurg i-1 legături } Pentru i=1, i-1 executa

 $p \leftarrow [p].urm$

```
\begin{array}{l} \texttt{SfPentru} \\ \{p \ \texttt{este al} \ i\texttt{-lea nod} \ \} \\ e \leftarrow \ [p] \, . \texttt{e} \\ \\ \texttt{SfSubalgoritm} \end{array}
```

• Complexitate: O(n), n fiind numărul de elemente din listă

Să considerăm sublgoritmul **tiparire** care tipărește elementele unei liste indexate reprezentate folosind o LSI alocată dinamic. Tipărirea trebuie realizată folosind iteratorul, în caz contrar, tipărirea se va realiza în timp pătratic în raport cu numărul de elemente din listă.

1. folosind un iterator: complexitate timp $\theta(n)$, n fiind numărul de elemente ale listei

```
 \begin{aligned} & \text{Subalgoritm tiparire}(l) \\ & \{pre: \ l: \ \text{Lista}\} \\ & \{post: \ \text{se tipăresc elementele listei}\} \\ & \text{iterator}(l,i) \\ & \text{CatTimp valid}(i) \ \text{executa} \\ & & \text{element}(i,e) \\ & & \text{@tipăreşte } e \\ & & \text{urmator}(i) \\ & & \text{SfCatTimp} \\ & & \text{SfSubalgoritm} \end{aligned}
```

2. folosind accesul la elemente prin indici: complexitate timp $\theta(n^2)$, n fiind numărul de elemente ale listei

```
 \begin{array}{lll} {\rm Subalgoritm\ tiparire}(l) \\ & \{pre:\ l:\ {\rm Lista}\} \\ & \{post:\ {\rm se\ tip\~aresc\ elementele\ listei}\} \\ {\rm Pentru\ } i=1,\ {\rm dim}(l)\ {\rm executa} \\ & {\rm element}(l,i,e) \\ & {\rm @tip\~areste\ } e \\ {\rm SfPentru} \\ {\rm SfSubalgoritm} \\  \end{array}
```

Lista - cu poziție iterator

- corespunde modului în care este specificată lista în STL.
- poziția este dată de un iterator pe listă $\Rightarrow TPoziție = Iterator$.
- se simplifică interfața
 - operațiile următor, anterior, valid și element sunt operațiile pe iterator

Enumerăm, mai jos, operațiile din interfața Listei în care accesul e pe baza unei poziții date de un iterator, fără a mai da specificația completă a operațiilor (specificațiile sunt cele indicate la containerul generic **Lista**, dar cu TPozitie = IteratorLista).

Operații din interfață:

```
creeaza (l : Lista)
vida (l : Lista)
dim (l : Lista)
IteratorLista prim(l :Lista)
```

- TElement element(l:Lista, poz:IteratorLista)
- TElement modifica(l:Listă, poz:IteratorLista, e:TElement)
- adaugaInceput(l:Listă, e: TElement)
- adaugaSfarsit(l:Listă, e: TElement)
- adauga (l :Listă, poz:IteratorListă, e : TElement)
- TElement sterge(l:Lista, poz:IteratorLista)
- IteratorLista cauta(l:Lista, e: TElement)
- distruge (l : Lista)

Exemplu

Considerăm reprezentarea Listei cu poziție iterator, folosind o LDI alocată dinamic. Descriem mai jos, în Pseudocod, operația adaugaDupa.

Reprezentarea listei și a iteratorului pe listă sunt date mai jos

```
\underline{\text{Nod}}
```

```
e: TElement //infomaţia utilă nodului
urm: ↑ Nod //adresa la care e memorat următorul nod
prec: ↑ Nod //adresa la care e memorat nodul anterior

Lista
prim: ↑ Nod//adresa primului nod din listă
ultim: ↑ Nod//adresa ultimului nod din listă
```

IteratorLista

```
l: Lista//referință către listă curent:↑ Nod//adresa nodului curent din listă
```

Pentru operația de adăugare, vom folosi o funcție auxiliară care creează un nod având o anumită informție utilă.

```
Functia creeazaNod(l,e)
\{pre:\ l:\ \text{Lista},e:\ \text{TElement}\}
\{post:\ \text{se returneză un} \uparrow \text{Nod conţinând } e\ \text{ca informaţie utilă}\}
\{se\ alocă\ un\ spațiu\ de\ memorare\ pentru\ un\ \text{Nod}\ \}
\{p:\ \uparrow \text{Nod}\}
aloca(p)
[p].e \leftarrow e
[p].urm \leftarrow \text{NIL}
[p].prec \leftarrow \text{NIL}
\{rezultatul\ returnat\ de\ funcție\}
creeazaNod \leftarrow p
SfFunctia

• Complexitate: \theta(1))
```

Subalgoritm adaugaDupa(l,i,e) $\{pre:\ l\colon$ Lista, $i\colon$ IteratorLista, i este valid, $e\colon$ TElement $\}$ $\{post:\ se\ adaugă\ e\ după\ nodul\ curent\ al\ lui\ i\}$

```
nou \leftarrow \texttt{creeazaNod}(l,e)
p \leftarrow i.\texttt{curent}
{se va adaugă după p }
```

```
 \begin{cases} \text{dacă } p \text{ este ultimul nod al listei } \\ \text{Daca } p = l.\text{ultim atunci} \\ \{p \text{ este diferit de NIL, din precondiție } \} \\ [l.\text{ultim}].\text{urm} \leftarrow nou \\ [nou].\text{prec} \leftarrow l.\text{ultim} \\ \{\text{se actualizează ultim}\} \\ l.\text{ultim} \leftarrow nou \\ \text{altfel} \\ \{\text{se adaugă între } p \text{ și } [p].\text{urm}\} \\ [nou].\text{urm} \leftarrow [p].\text{urm} \\ [[p].\text{urm}].\text{prec} \leftarrow nou \\ [p].\text{urm} \leftarrow nou \\ [nou].\text{prec} \leftarrow p \\ \text{SfDaca} \\ \\ \text{SfSubalgoritm}
```

• Complexitate: $\theta(1)$)

În directorul TAD Lista (Curs 5) găsiți implementarea parțială, în limbajul C++, a containerului Lista cu poziție iterator (reprezentarea este sub forma unei LDI, folosind alocare dinamică pentru reprezentarea înlănțuirilor).

Concluzii - Liste

- Memorarea elementelor listei **secvențial** într-un tablou unidimensional (vector).
 - eficientă pentru acele liste în care se fac multe operații de adăugare la sfârșit, accesare și mai puține inserări.
 - dacă se folosește un tablou static, deficiența este dată de gestionarea ineficientă a spațiului de memorare (este deseori necesar să se supraestimeze spațiul necesar memorării elementelor).
 - tabloul dinamic exclude dezavantajul tablourilor statice de stabilire statică a capacității maxime a unei liste, dar totuşi rămâne dezavantajul dat de ineficiența operațiilor de inserare şi ştergere a elementelor din interiorul listei. Inserările şi ştergerile, într-o astfel de listă, se fac dificil deoarece necesită deplasări ale elementelor.
- Reprezentarea înlănţuită.
 - spaţiu adiţional pentru memorarea legăturilor ceea ce conduce la creşterea complexităţii-spaţiu
 - gestionarea memoriei se face mai eficient
 - operațiile de inserare și ștergere se pot face mult mai eficient.
- Decizia asupra alegerii modului de implementare a unei liste depinde de gradul de dinamicitate al listei și de tipul aplicațiilor în care urmează a fi folosită:
 - Dacă actualizările (inserări, ştergeri) sunt rare, este preferată reprezentarea folosind tablouri.
 - Dacă actualizările sunt dese, este preferată reprezentarea înlănţuită.
- În funcție de restricțiile de acces și actualizare a elementelor unei liste, există diferite specializări ale listelor: *stive*, *cozi*, *cozi complete*, liste liniare generalizate.